

A PEU  
DE CARRERCATALINA  
Gayà

## Sense gats pels carrers

És aquesta una història de gats, d'absències i d'un barri, el del centre, on ja no se senten miols pel carrer. Una veïna de la Rambla del Raval m'explica que tot va començar ara fa cinc anys, quan els gats van començar a desaparèixer dels carrers. És sabut que queda una parella de gats marins als espigons de la Barceloneta. Qui viu al Xino sap que hi ha algunes poblacions als patis interiors d'aquest barri humit que amaga terrasses enormes. Impossible saltar de l'una a l'altra perquè els separa el buit. En un pati del carrer de Sant Pau se senten uns miols. A prop del carrer de l'Arc del Teatre, dues velletes amb esperit de gat cuiden unes mixetes.

Els gats ja no són al carrer ni a les teulades. Escriu **Predrag Matvéjevic** a *Breviario Mediterráneo* que en aquest Mare Nostrum hi ha algunes ciutats felines. Istanbul n'és una. No s'hi poden fer dos passos sense ensopegar amb un gat. Deïà també, al poble de la tramuntana mallorquina on els gats es diuen Robert o Edberg. N'és Barcelona, que venera els felins amb art, cançons populars i noms de restaurants.

**Ramon Roldán** treballa des de fa 20 anys en un pàrquing del carrer de Junta de Comerç. M'explica que Sin Cola, l'última de les gates que durant anys van habitar el pàrquing, ja no hi és. Van desaparèixer els de la plaça de la Gardunya quan van començar les obres.

### Felins a la paret

► Poc després del migdia busco explicacions a tanta desaparició i em trobo amb un nom: **Alexandra Salvador**. Aquesta dona va crear ja fa cinc anys una associació que esterilitza els gats del carrer i els dona en adopció. L'associació es va fundar al mateix temps que van desaparèixer els gats flacs, alguns de malalts i d'altres de famèlics que recorren Robadors o vivien als terrats del que ara són hotels turístics. Molts d'aquests gats viuen ara amb famílies d'acollida.

M'ho explica i entenc per què ja no es veuen gats pels carrers. Després narra una història terrorífica de rescats, d'urgències, de gats desnodrits o atrapats en quadros d'electricitat, de gats abandonats en clavegueres, de gats malalts en patis on ningú pot accedir per donar-los menjar.

Entenc, per les coses que m'explica, que aquesta ciutat no és amable amb els felins. Després, em diu, hi ha al barri un jardí amb gats. Em fa prometre que no escriuré el nom del lloc i la seva raó té tant de pes



JAVIER CORSO

►► Gats pintats en una façana de la cruïlla de Pintor Fortuny amb Xuclà.

### La dona explica una història terrorífica de felins abandonats en clavegueres

que accepto la imposició: «No som un refugi. El que fem és rescatar gats del carrer i donar-los en adopció. Cada vegada que es posa l'adreça d'on som, tenim una allau de gats abandonats. Gent que els deixa en les seves capsetes. Aquest ha sigut un any amb molts abandonaments», es lamenta.

Hi accedeixo i em porta al lloc. Entenc que els gats de carrer només passen per aquest jardí; no s'hi queden. Els que hi ha ara són els que hi ha hagut sempre i els que no s'adaptarien a les mans de cap persona

pels maltractaments que han patit. Ara hi ha 19 gats. Un d'ells va estar anys en un pàrquing sense veure la llum. Ara està enfilat en una caseta de fusta.

«¿Ja no hi ha felins pels carrers del centre?», pregunto. «Hem fet bé la nostra feina», somriu. Apunta que al carrer de la Riereta hi ha un gat. M'encamino al lloc i demano per ell. Tothom el coneix: es diu Marcel, tenia 17 anys i va morir al maig. Camino fins a la Rambla del Raval i acaricio el gat de **Fernando Botero**. Acabo al carrer del Pintor Fortuny, en una paret mitjanera hi ha un grafit amb sis felins. Són obra d'**Arnal Ballester** i es diu que els veïns els defensen amb dents i ungles. No volen que ningú els baixi d'aquesta paret. ≡

apiedecalle@elperiodico.com